

Sygn. akt III CNP 6/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa T. sp. z o.o. z siedzibą w K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta K.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 listopada 2018 r.,
na skutek skargi strony powodowej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 18 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

**odrzuca skargę i zasądza od powódki na rzecz Skarbu
Państwa - Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej
kwotę 900 (dziewięćset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 stycznia 2015 r. wniesionym przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta K. powódka T. Sp. z o.o. w K. zażądała ustalenia, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego bliżej oznaczonej nieruchomości nadal pozostaje w wysokości obowiązującej do dnia 31 grudnia 2009 r., tj. w kwocie 1 466,50 zł, gdyż sprawa zainicjowana wniesieniem przez powódkę sprzeciwu od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie [...], skierowana w dniu 7 lipca 2010 r. przez Przewodniczącego Wydziału VI do rozpoznania w postępowaniu zwykłym (sygn. akt VI C [...]) nadal nie pozostała rozpoznana.

Wyrokiem z dnia 22 września 2015 roku Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo, a wyrokiem z dnia 18 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powódki.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem, zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 stycznia 2017 r. (sygn. akt II Ca [...]) w całości i „zarzucając temu wyrokowi” naruszenie art. 80 ust. 2 zd. 2 w związku z art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, art. 505² w związku z art. 505¹ k.p.c., art. 155 § 1 i § 2 k.p.c. oraz § 57 i § 63 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin Urzędowania sądów powszechnych - czynności przewodniczących wydziałów, przewodniczących posiedzenia, sędziów i kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, art. 13 § 1 w związku z art. 201 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 130 § 2 zd. 2 k.p.c. Wniosła o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z dnia 18 stycznia 2017 r., Sądu Okręgowego w K. w sprawie o sygn. akt II Ca [...] z przepisami prawa cywilnego procesowego powszechnie obowiązującego i zasądzenie kosztów postępowania. Wskazała ponadto, że zaskarżone orzeczenie w sposób rażący narusza istotę demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasadę sprawiedliwości społecznej, zapisaną w art. 2 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, to wymaganie konstrukcyjne skargi jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 141, z dnia 5 października 2017 r., II CNP 20/17, niepubl., i z dnia 28 listopada 2017 r., III CNP 19/17, niepubl., z dnia 30 maja 2018 r., IV CNP 1/18, nie publ.). Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przysługuje tylko wtedy, gdy szkoda została wyrządzona „przez wydanie” zaskarżonego wyroku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2017 r., III CNP 8/17, nie publ.).

Skarżąca nie uczyniła zadość wskazanemu wymaganiu konstrukcyjnemu, z jej wyводу bowiem wynika, że uprawdopodobniana przez nią szkoda nie powstała wskutek wydania wyroku, którego skarga dotyczy, lecz wskutek „wykorzystania przez Sądy Okręgu K. całkowicie chybionego zarządzenia z dnia 5 października 2010 r. sędziego Sądu Rejonowego w K. w sprawie VI Cupr [...], jako prejudykatu w sprawach o zapłatę z powództwa Skarbu Państwa”. Składające się na wykonywaną szkodę kwoty zostały wydatkowane przez powódkę wskutek rozstrzygnięć zapadłych w innych postępowaniach sądowych.

Z tych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.